

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

Επισκόπου Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητροπολίτου Σερβίων και Κοζάνης

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 15 Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Υ 2018

- ✠ «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία».
- ✠ Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

Θνας τρόπος, με τον οποίο γινότανε φανερή η συνεργία του Κυρίου, ἦσαν τα σημεῖα και τα θαύματα των Αποστόλων. Αυτά τα σημεῖα και τα θαύματα γίνονταν για το καλό του λαού, μα συγχρόνως ἦσαν η στερέωση κι η βεβαίωση της νέας πίστεως. Ἦταν ἀνάγκη στον πρώτο ἐκείνον καιρό να γίνωνται σημεῖα και τέρατα, καθώς ποτέ δεν ἔλειψαν στην Εκκλησία, για τη βεβαίωση του κηρύγματος και για στερέωση της ἀλήθειας. Οι ἄνθρωποι, δεμένοι σε τούτη τη ζωή με την ὕλη και λίγο πολύ ὅλοι μας ἀπιστοι, ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ σημάδια, που βεβαιώνουν και στηρίζουν την πίστη μας, που πάντα εἶναι λίγη κι ἀδύνατη. Ο ἅγιος Ἰωάννης ο Χρυσόστομος το λέγει, πως τα σημεῖα εἶναι για τους ἀπιστους, για κείνους που θέλουνε να δουν και να ψηλαφήσουν για να πιστέψουν. Μα και ποιος δεν εἶναι τέτοιος; Ὅλοι μοιάζομε μ' ἐκεῖνο τον πατέρα, που εἶπε· «Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ!». Πρέπει ὅμως να προσέξουμε ἀπὸ πού και με ποιες συνθήκες ἄρχισε το κήρυγμα της Εκκλησίας, για να διαδοθῆ ἔπειτα σ' ὅλο τον κόσμο. Ἀρχισε βέβαια να λαλήται ἀπὸ τον Κύριο και βεβαιώθηκε σ' ἐμᾶς ἀπὸ κείνους που τον ἀκουσαν· ἡ σωτήριος διδασχὴ, «ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη». Κι ἄρχισε ἀνάμεσα στο λαό, σε ἀπλούς και φτωχοῦς ἀνθρώπους. Ἐτσι τώρα κάποιοι να λένε πως το κήρυγμα του Ευαγγελίου ἦταν τάχα κήρυγμα κοινωνικό και ξεσήκωμα των προλετάρων της εποχῆς. Μα τα ιερά κείμενα, που οφείλομε να μην τα αγνοοῦμε, δεν μας πείθουν για τέτοιο πράγμα. Ο λαός, οι ἀπλοί και φτωχοί ἄνθρωποι εἶν' ἐκεῖνοι που πάντα, και στην Εκκλησία, σηκώνουν τα μεγάλα βάρη, ἐνῶ οι ἄλλοι, οι σοφοί και οι δυνατοί, στέκονται μακριά, γεμάτοι επιφυλάξεις και σκεπτικισμό. Εχθροί δεν εἶναι μα και φίλοι δεν γίνονται.

Τα σημεῖα και τα τέρατα, για τα οποία ομιλεῖ το αυριανὸ ἀποστο-
Κυριακή του Αντίπαρχα (του Θωμᾶ)

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ, ε' 12-20)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέραξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

λικό ανάγνωσμα, εἶναι κυρίως θεραπείες ἀρρωστων ἀνθρώπων. Ἡ σωματική καὶ ψυχική ἀρρώστια εἶναι κι αὐτὴ ἀπὸ τις συνέπειες τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος. Εἶναι ἀπὸ τότε ὁ κλῆρος καὶ ὁ φόβος τοῦ ἀνθρώπου. Μέσα σ' ὅλα τα δεινά του, τὸ ἀνθρώπινο γένος αισθάνεται τὴν ἀρρώστιασαν τὴν πιο μεγάλη δοκιμασία, γι' αὐτὸ κι ἡ πιο καλὴ ευχὴ ὅλων εἶναι τὸ «καλὴ υγεία». Εἶναι βέβαια κι οἱ Ἅγιοι, αὐτοὶ που τὴν ἀρρώστια τὴ βλέπουν γιὰ ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ καὶ ξέρουν πὼς τὴ σηκώνουν καὶ πὼς ωφελούνται ἀπ' αὐτήν. Μα εμεῖς ας μὴν πειράζουμε τὸ Θεό, ἀλλ' ας προσέχωμε κι ας ευχώμαστε νὰ ἔχωμε καλὴ υγεία, κι ἀν μὰς εὕρη καμμιὰ ἀρρώστια, ας εἴμαστ' ἐτοιμοὶ νὰ τὴ σηκώσουμε. Ἡ ἀρρώστια εἶναι ἱερὸ πρᾶγμα στο βίῳ μας· ὁ ἀρρωστος εἶναι ὁ ἀνθρώπος, που βρίσκεται στα χέρια τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ μπροστὰ στὴν ἀρρώστια στεκόμαστε πάντα με λύπη καὶ με φόβο· με λύπη γιὰ τὸν ἀρρωστο καὶ με φόβο γιὰ μας. Δὲν μπορούμε βέβαια τώρα νὰ βαθύνουμε περισσότερο στὴν ἱερὴ σημασία τῆς ἀρρώστιας, μα δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε νὰ πούμε πως ἡ ἀρρώστια κι ὁ θάνατος θὰ ἦταν ἡ ἀληθινὴ τραγωδία τοῦ ἀνθρώπου, ἀν δὲν ἐρχότανε ὁ λυτρωτὴς Ἰησοῦς Χριστός, «ιατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων» καὶ νικητὴς τοῦ θανάτου. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καθὼς ὁ Προφήτης τὸν βλέπει, «τάς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε», καὶ καθὼς ὁ Ἀπόστολος τὸ βεβαιώνει, ἀφοῦ τὸν εἶδε μετὰ τὴν Ἀνάστασή του, «ἐγγήγερ-

Κυριακὴ τοῦ Ἀντίπαρχα (τοῦ Θωμά)

ται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο». Ο εὐαγγελιστὴς Λουκάς, σαν γιατρός, και στο Ευαγγέλιο και στις Πράξεις, βεβαιώνει ότι θεϊκὴ δύναμη ἐβγαίνει ἀπὸ τον Ἰησοῦ Χριστό «καὶ ἰᾶτο πάντας» και ὅτι ὄσοι ἀρρωστοὶ πῆγαιναν στους Ἀποστόλους «ἐθεραπεύοντο ἅπαντες».

Ἄλλ' ὅταν διαβάζουμε στα Ευαγγέλια και στις Πράξεις, σαν στο αυριανὸ ἀνάγνωσμα, και βλέπουμε τη στάση που παίρνουν οά ἀρχοντες του λαοῦ ἀπέναντι του Ἰησοῦ Χριστοῦ και των Ἀποστόλων, γεννιέται μέσα μας το ἐρώτημα· πόση να εἶναι ἄραγε ἡ ευθύνη αὐτῶν των ἀνθρώπων; Ὅχι γιατί δεν κακούργησαν, μα γιατί δεν ξέρομε ἀν κάθε φορά ἦσαν σε θέση να κρίνουν ἀμερόληπτα και ὀρθά. Ἡ παρουσία κι ο λόγος του Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι πάντα δοκιμασία και σκάνδαλο για τους ἀνθρώπους, καθὼς ο ἴδιος το εἶπε· «εἰς κρῖμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον...». Ἀλλιῶς θα ἦταν πολὺ συνηθισμένη και φτηνὴ ὑπόθεση ἡ πίστη και ἡ μαρτυρία. Μόνο ο ἀπόστολος Παῦλος, που πέρασε μέσ' ἀπ' αὐτὸ το καμῖνι, μπορεῖ να μας ομιλήση σε τούτο το σημεῖο. Ἐμεῖς εἴμαστε δυο χιλιάδες χρόνια ὑστερ' ἀπὸ κείνα τα γεγονότα, κι ἀν ἐφτανε ἡ ἀνθρώπινη πείρα, θα μπορούσαμε να εἶχαμε πια ξεκαθαρισμένες ἀντιλήψεις και ὀρθὴ πίστη, κατωχρωμένη ἀπὸ Πατέρες και Συνόδους της Ἐκκλησίας κι ἐπικυρωμένη ἀπὸ τα πράγματα. Κι ὁμως και ξανασταυρώνομε το Χριστό και κυνηγάμε τους ἀπεσταλμένους του, γιατί δεν εἴμαστε σε θέση να καταλάβωμε τα σημεῖα της παρουσίας του. Πλανιούμαστε κι εμεῖς, και μακάρι μόνο να πλανιόμαστε, μα και ψευδόμεστε, για να υπερασπίσουμε τάχα το Χριστό και για να υπηρετήσουμε την ἀλήθεια. Μα ο Χριστός δεν χρειάζεται ἀπὸ μας τέτοια υπεράσπιση, καθὼς δεν χρειάζοταν την υπεράσπιση των ἀρχόντων του ἰουδαϊκοῦ λαοῦ οὔτε και που φοβόταν το διωγμὸ τους.

Ἄντὸ το θέμα που ἀνοίξαμε τώρα ἐδῶ, εἶναι και δύσκολο και ἐπικίνδυνο. Εὐκόλα μπορεῖ κανεὶς να παρεξηγήση και την πρόθεσή μας και το λόγο μας, και να πη πως πάμε να δικαιώσουμε τους ἐχθρούς του Θεοῦ και τους διώκτες της πίστεως. Ὅμως θα πρέπει να μην ξέρωμε τι εἶναι ἡ πίστη μας αὐτή, θα πρέπει να μην ἐχῶμε βαθύνει στο μυστήριο της θείας οἰκονομίας, θα πρέπει να μην πιστεύωμε στο πρόσωπο του Θεοανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστε να μην κάνωμε τίποτε ἄλλο παρά να εἴμαστε κι εμεῖς με τη σειρά μας γεμάτοι ὀργή και ζήλο ἐναντίον ἐκείνων που σταύρωσαν τον Κύριο και δίωξαν τους Ἀποστόλους και τους Ἁγίους. Ἐκεῖνοι βέβαια δεν ἔκαναν καλά, μα κι εμεῖς δεν κάνομε καλύτερα. Ο Ἰησοῦς Χριστός τη

Κυριακὴ του Ἀντίπαρχα (του Ὁωμά)

συμπεριφορά των ανθρώπων απέναντί του την αποδίδει στην άγνοιά τους· τον σταύρωναν κι εκείνος έλεγε· «οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι». Κι ο Απόστολος, γράφοντας για τη σοφία του Θεού, εκείνη που κρύβεται στο μυστήριο της θείας οικονομίας, λέγει ότι «οὐδείς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γάρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τόν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν». Ως εδώ θα λέγαμε πως οι άνθρωποι είναι ανεύθυνοι για τη στάση τους, και τότε και τώρα και πάντα, απέναντι του Ιησού Χριστού και της Εκκλησίας· είναι θύματα της άγνοιάς των. Αλλ’ όμως δεν είναι μόνο η άγνοια, είναι και η υποκρισία· η άγνοια οδηγεί σε πλάνη, αλλά η υποκρισία είναι το ψεύδος και η βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος. Στους υποκριτές ο Ιησούς Χριστός δεν χαρίστηκε, και για τη βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος είπε πως δεν θα συγχωρηθῆ «οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι».

¶ άγνοια και το ψεύδος είναι τα δυο κακά, που μαστιίζουν πάντα τον κόσμο. Και η μεν άγνοια ως ένα σημείο είναι συγγνωστή, αλλά το ψεύδος με κανέναν τρόπο δεν συγχωρεΐται. Με μια άλλη λέξη, το ψεύδος είναι η υποκρισία, η μορφή δηλαδή με την οποία εμφανΐζεται το ψεύδος, το κάλυμμα και το προσωπεΐο που μεταχειρΐζεται, για να φανῆ εκείνο που δεν είναι και να ξεγελάση τους ανθρώπους. Κακό πράγμα η άγνοια, μα πολύ πιο κακό το ψεύδος και η υποκρισία. Αν είναι φυσικό κι ανθρώπινο να αγνοῆ κανείς και να πλανάται, αλλ’ είναι σατανικό να ψεύδεται και να υποκρίνεται. Ο Θεός να μας φωτΐζει στο πρώτο και να μας φυλάγη από το δεύτερο. Αμήν.

Διονυσίου Α. Ψαριανού, Μητρ. Σερβίου & Κοζάνης, από το βιβλίο «ΕΠΙ ΠΤΕΡΥΓΩΝ ΑΝΕΜΩΝ, τόμος Β'», σελ. 116-120, α' έκδ.: Αθήνα, Ιαν. 2012, εκδ. Νεκτ. Παναγόπουλος

✠ ✠

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) 🛎 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🛎

Δευτέρα 16 Απριλίου 2018, Άγιος Ελευθέριος Κοιμητηρίου 7:00 π.μ.
Παρασκευή 20 Απριλίου 2018, Άγιος Αθανάσιος 7:00 π.μ.
Σάββατο 21 Απριλίου 2018, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

2) ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Την Τρίτη 17 Απριλίου 2018 & κάθε Τρίτη Εσπερινά Κηρύγματα στις 4:45 μ.μ.

3) 🏰 ΣΧΟΛΗ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ 🏰

Κυριακή 22 Απριλίου 2018, 6.30 μ.μ. ΘΕΜΑ: «Από την οικογένεια της εικόνας στην εικονική πραγματικότητα. Αναζητώντας μια ασκητική στα ΜΜΕ και στο διαδίκτυο». Ομιλητής: π. Χριστόδουλος Μπίθας, θεολόγος - συγγραφέας.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΣΤΟΣΣΙΛΙΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή του Αντίπασχα (του Θωμά)